THOMAS DE AQUINO
Frankreich (?), 2. Hälfte 13. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26098
Copyright: Admont, Benediktinerstift

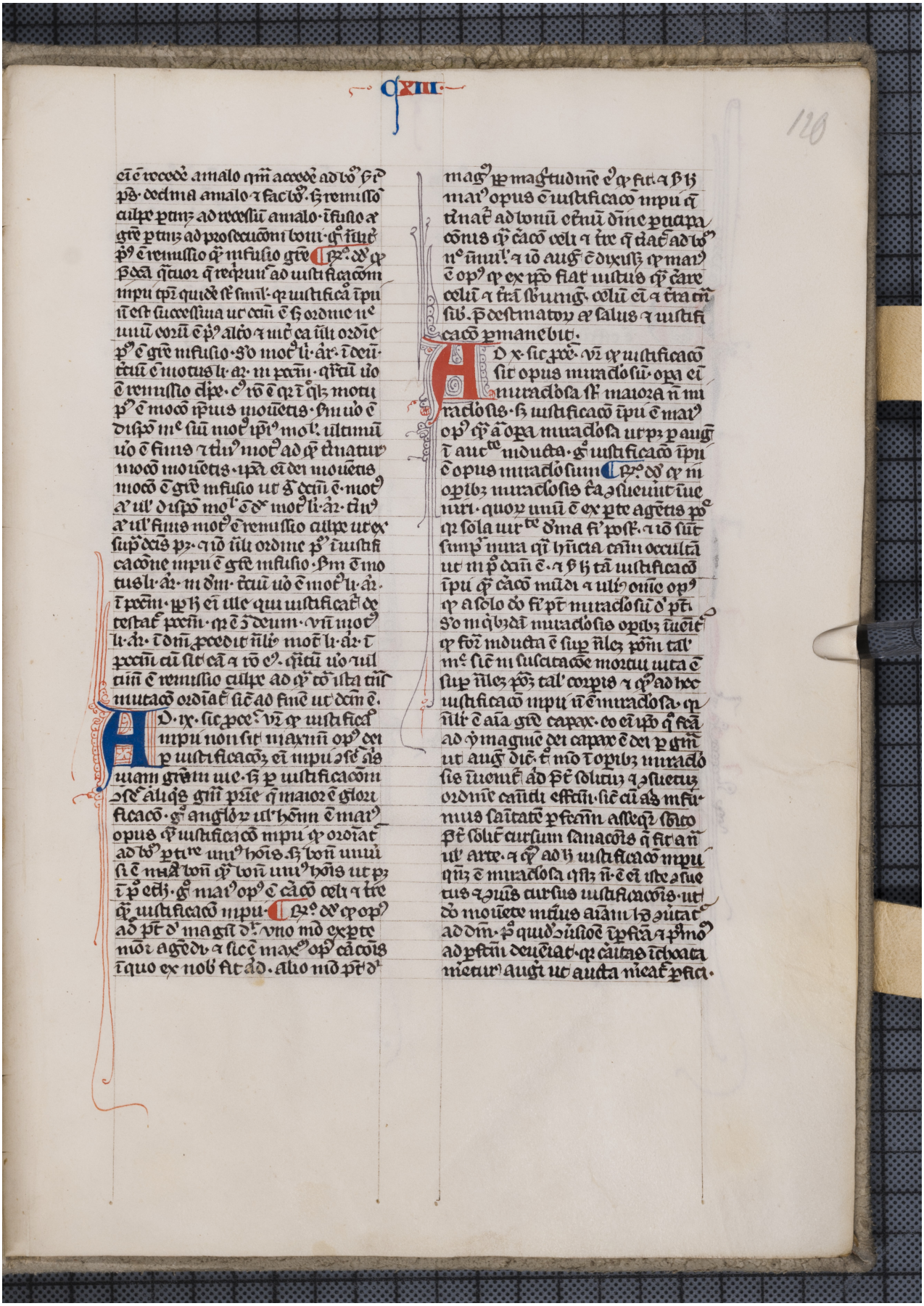

ci ē recedē a malo qm̄ accedē ad bō sed
p̄ decēdē a malo ⁊ fac bō. Et remissio
culpe pertinet ad recessū a malo. infusio a
grē pertinet ad prosecutionē boni. q̄ sūt
p̄ ē remissio q̄ infusio grē. Ad xx. dicēdū q̄
p̄dicta q̄tuor requiruntur ad iustificationem
impii. tpī quidē sē simūl. q̄ iustificatio impii
non est successiua ut cōm̄ē. Et ordine nē
unū cōsequēs ē p̄ alio ⁊ nūc ea sūt ordine
p̄ ē grē infusio. sed motus liberi arbitrii dē
tcū ē motus liberi arbitrii in deum. q̄ tcū uero
ē remissio culpe. ē uero ē q̄ tē q̄ motus
p̄ ē motū ipsius mouētis. sed uero ē
dispositio ne sui motus ipsi mouēdi. ultimū
uero ē finis ⁊ tcū motus ad q̄ tcūtur
motū mouētis. ipsa ei dei mouētis
motū ē grē infusio ut d̄ dictū ē. motus
a ul' dispositio motus ē de motus liberi arbitrii. tcū
a ul' finis motus ē remissio culpe ut ex
sup̄ dictis p̄z. q uero sūt ordine p̄ ī iustifi
cationē impii ē grē infusio. sed in ē mo
tus liberi arbitrii in deum. tcū uero ē motus liberi arbitrii
ī proximū. p̄ hoc ei ille qui iustificat de
testat peccātū. q ē ī deum. vñ motus
liberi arbitrii ī dēm̄ procedit sūl motus liberi arbitrii ī
proximū ei sit cōtrarius. q̄ tū uero sūl
tūm ē remissio culpe ad q̄ tēdit ultima tēs
mutatio ordinat̄ sicē ad finē ut dictū ē.

Ad. ix. sic proceditur. vī q iustificatio
impii non sit maximum opus dei
p iustificationē ei impii. sē ds
uiam gratiam uiuē. Et p iustificationem
sē aliqs gratiā prēstē q maior ē glorificatio. q angelorum uel hominum ē maius
opus q iustificatio impii q ordinat
ad bō p tempus unus homō. Et bonum unum
si ē maius bonum q bonum unus homō ut p
ī p̄ ethicorum. q maius opus ē cātio celi ⁊ terre
q iustificatio impii. Ad ii. dicēdū q opus
ad pertinēs dicitur uno modo ex parte
moti agendi. ⁊ sic ē maxīmum opus cātionis
ī quo ex nobis fit ad. Alio modo pertinēs
magnitudinē ē q fit. ⁊ sic
maius opus ē iustificatio impii q
tūnat ad bonum eternum dīnē p tua pa
tionis q cātio celi ⁊ terre q tūnat ad bō
nū mutabile. ⁊ ī augustinus dixit q maius
ē opus q ex ipso fiat iustus q cātio
celi ⁊ terra sūt subiunctū celū ei ⁊ terra cōm̄
sub. Predestinatio ⁊ salus ⁊ iustifi
catio permanebit.

Ad x. sic proceditur. vī q iustificatio
sit opus miraculosum. opus ei
miraculosum est maiora ī mi
raculis. Et iustificatio impii ē maius
opus q ā opa miraculosa ut p̄z p augustinum
ī auctoritate inducta. sed iustificatio impii
ē opus miraculosum. Ad ii. dicēdū q ī mi
oribus miraculosis ea ⁊ sucuiuit iuue
nuri. quorum unum ē ex parte agentis. p̄
q sola uirtus dīna fit possibile. ⁊ ī sūt
simpliciter mira q̄ hūcta cāsīm occultā
ut in p̄ dicīm ē. ⁊ sic tā iustificatio
impii q cātio mundi ⁊ uiui omnē opus
q a solo dō fit pertinet miraculosū dīcī pt.
sed in q̄bus dā miraculosis operibus iuueniū
q fuī inducta ē sup̄ ūlez pōm tal'
mēs sicē in suscitatione mortui uita ē
sup̄ ūlez pōz tal' corpis ⁊ q ad hoc
iustificatio impii ūē miraculosa. q
ūlīr ē aīa grē capax. eo ei ipso q ē ca
ad ỳ magnē dei capax ē dei p gratiam
ut augustinus dicit. ē mōdī operibus miraculo
sis iuueniū ad pertinēdū ⁊ ⁊ suscitatio
ordinē cāsīdī effectū. sicē cū ad infir
mus sānitatē pertinēs assequitur solutio
pertinēs cursum sanationis q fit a nō
ul' arte. ⁊ q ad hī iustificatio impii
q̄ūz ē miraculosa. q̄ūz ūē ē ei iste ⁊ sue
tus q̄ūis cursus iustificationis. ut
dō mouētē mētis aīam ī hī ⁊ mutat
ad dīm. p quod ⁊ ūsiōē ipsīā ⁊ p̄mo
ad pertinēs deuciat. q cātio ī ch̄oata
mīcitur augēt ut aucta mīcat perfica.